

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης: 141/2010

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Τρανή Κυριακίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ηλία Κοντογιάννη, Πρωτοδίκη – εισηγητή, Πασχαλίνα Παπάζη Πρωτοδίκη και την γραμματέα Κυριακή Παρουσιάδου.

Συνεδρίασε δημοσίως, στο ακροατήριό του, στις 1.3.2010, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους Δικηγόρου Χαράλαμπου Καραμανίδη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία , που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της Δικηγόρου Αχιλλέα Νικολαίδη.

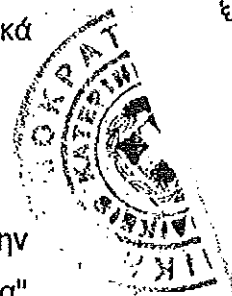
Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η αγωγή τους, που κατατέθηκε με αριθμό 4364/350/2007 στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο της 26.1.2009 και μετά από άναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά συνεδριάσεως και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46επ. του Ν. 2121/1993 για την "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι καλλιτέχνες υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠΠρΔράμας 13/2004 αδημοσ., ΠΠρΑθ 3318/1998 ΔΕΕ 1999. 403, Μ. Μαρίνος, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ΕλλΔνη 35. 1441επ. και ιδίως 1445). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 49 του ιδίου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ των άλλων, ότι όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσία στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των

ΙΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΙΣΗΓΗΤΗΣ

Φύλλο της

Υλικών
Φορέων

υλικών αυτών φορέων. Ως παρουσίαση στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, θεωρείται κάθε χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν κατά τις ρυθμίσεις της συλλογικής διαχείρισης των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρο 55παρ.1στοιχ.Β, το οποίο με βάση το άρθρο 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα «ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου», είτε κατ' εξαίρεση υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό της αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως

αυτή αι
συγγει
μ

καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις, το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Εξάλλου, ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι παραπάνω οργανισμοί νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν τη σχετική εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκληση του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Περαιτέρω, είναι δυνατό οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα όχι μόνον ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα (βλ. Μ. - Θ. Μαρίνο, ο.π., σελ. 302-303). Πέραν τούτου όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για την χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης "Περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης", η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

έλλο της αριθμ. 141/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικαίου Κατερίνης (Τακτική Διαδικασία)

είν κατά τη
αίτηση
2

αυτή α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την "εθνική μεταχείριση", ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλέπε τα άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 του Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την "εθνική μεταχείριση" ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, όπως είναι η Ελλάδα, εφ' όσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλέπε το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το Ελληνικό Δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΜΠρΘεσ 29612/2006, ΜΠρΘεσ 35356/2005, ΜΠρΑθ 418/2004 αδημ. αντίθετη ΜΠρΠειρ 4971/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούνται δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της

Φύλλο της αριθμ.
των δικ
πελγ
εγ

διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. ΜΠρΘεσ 2696/2005, ΜΠρΘεσ 1188/2005 αδημοσ. στο νομικό τύπο).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες εκθέτουν στην υπό κρίση αγωγή τους, ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, και συγκεκριμένα ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες παραγωγούσ υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), τα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, η κατάρτιση συμβάσεων με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, η είσπραξη και η διανομή μεταξύ των δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους, καθώς και η λήψη από τους χρήστες κάθε πληροφορίας αναγκαίας για τον καθορισμό, την είσπραξη και την κατανομή των εισπραττομένων ποσών, ότι αυτοί συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την εναγόμενη, η οποία διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην Κατερίνη επιχείρηση μπαρ (bar) με την επωνυμία , εμβαδού 100τ.μ. περίπου, όπου σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας του, με χρόνο λειτουργίας και τους δώδεκα μήνες το χρόνο, χρησιμοποιεί υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους, πλην όμως η τελευταία είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αγωγή ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των εναγόντων, καθώς και των μελών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης μουσικών, ερμηνευτών - τραγουδιστών, με τους οποίους αυτοί (ενάγοντες) έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, που είναι οι μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

Άλλο της αριθμ. 141/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης (Τακτική Διαδικασία)

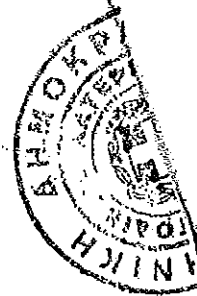
των δικαιούχων, και με το οποίο (ρεπερτόριο) ψυχαγωγούσε την εισερχόμενη πελατεία της, κατά τα έτη 2004, 2005 και 2006, και ως εκ τούτου στήριζε τα έσοδα της. Με βάση το ως άνω ιστορικό, ζητούν να καθορισθεί (οριστικά) το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2004, 2005 και 2006, στο ποσοστό του 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της στα έτη αυτά, το οποίο να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με την επιφάνεια του καταστήματός της (100τ.μ.), από το ποσό των 3.000 ευρώ για καθένα από τα ως άνω έτη και συνολικά το ποσό των (3.000 X 3) 9.000 ευρώ, πλέον ΦΠΑ εκ 19%, ποσού 1.710 ευρώ, ήτοι συνολικά το ποσό των (9.000 +1.710) 10.710 ευρώ, να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 25%, 25% και 50% αντίστοιχα, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει το ως άνω αιτούμενο ποσό των 10.710 ευρώ, κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στον καθένα από αυτούς, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την εν λόγω περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζει ανά μήνα να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων, ποσού 500,00 ευρώ, η οποία καλύπτει, μεταξύ άλλων, έξοδα σύνταξης και κοινοποίησης αγωγής, αμοιβής του εισπράκτορά τους και παράσταση του πληρεξουσίου τους δικηγόρου.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον, (άρθρο 18αρ.1, σε συνδυασμό με το άρθρο 49παρ.1εδ.τελευτ. του Ν. 2121/1993 και 25§2 ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2§1, 3, 46, 49, 54§1, 55, 56, 58 του Ν.

2121/1993, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 345, 346, 901επ.ΑΚ, 74, 176, 450επ., 907 και 908§1περ.γ' του ΚΠολΔ. Το αίτημα όμως της αγωγής περί παράδοσης από την εναγόμενη καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά την χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε μήνα, είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντίστοιχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56§4 του Ν. 2121/1993, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου και συνεπώς προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, η μελλοντική όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους της εναγομένης στην επιχείρησή της είναι γεγονός αβέβαιο, με συνέπεια να μην έχει γεννηθεί υποχρέωση της τελευταίας για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού της προς εκπλήρωση. Επίσης, μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, κρίνεται και το αίτημα των εναγόντων να συμπεριληφθεί στα δικαστικά τους έξοδα και η αμοιβή του εισπράκτορά τους, λαμβανομένου προς τούτο υπόψη ότι η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά τους έξοδα και δεν αποτελεί αποδοτέο, κατά τη διάταξη του άρθρου 189ΚΠολΔ, έξοδο, ενώ οι ενάγοντες δεν επισυνάπτουν κατάλογο των εξόδων τους, δεν προσδιορίζουν συγκεκριμένα, κατ' είδος και ποσό, τα επιμέρους κονδύλια που συναπαρτίζουν το συνολικό ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ (βλ. ΑΠ 654/1989 ΕλλΔνη 1990. 1442), ως εκ τούτου δε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 191§2 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο σε περίπτωση τυχόν επιδίκασης δικαστικών εξόδων, θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειές τους (βλ ΑΠ 1584/1997 ΕλλΔνη 39. 1284). Πρέπει επομένως, κατά το μέρος που η αγωγή κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησής της τηρήθηκε η νόμιμη, κατ' άρθρο 214ΑΚΠολΔ, προδικασία, αφού έγινε απόπειρα εξώδικης επίλυσης της ένδικης διαφοράς (βλ την από 30-6-2008 μονομερή δήλωση του πληρεξουσίου Δικηγόρου των εναγόντων) και έχει καταβληθεί το αναλογούν στο αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου με τα αναλογούντα υπέρ τρίτων

Φύλλο της
ΠΟΣΟΤΑ (Γ
ΕΠΙΚΟΛΜ

ΕΣ

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

κόλλο της αριθμ. 141/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης (Τακτική Διαδικασία)

ποσοστά (βλ τα υπ' αριθ. 179779, 452863 και 047009 αγωγή με τα επικολληθέντα επ' αυτών κινητά επισήματα του Τ.Ν.).

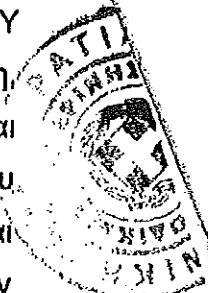
Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης αυτού και των εγγράφων που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, συγκεκριμένα δε ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ίδιου ως άνω νόμου, η λειτουργία δε καθενός απ' αυτούς με τη σειρά που αναφέρονται στην κρινόμενη αγωγή εγκρίθηκε αντίστοιχα, με τις υπ' αριθ. 11083, 11089 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997, Τεύχος Β'), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 54 του ίδιου νόμου, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Οι ενάγοντες ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται, τη δε αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Επομένως, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 58 του Ν. 2121/1993, να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Οι ενάγοντες νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών, όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών,

74. 176,
περί
το

τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον ελβετικό «SWISS PERFORM», το γερμανικό «GVL», το γαλλικό «SPEDIDAM», τον εκπροσωπούντα βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες «RIGHTS AGENCY LTD (RAL)» κ.ά., με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26.10.1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευσή τους, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη, με βάση τις ανάγκες της παγκόσμιας αγοράς και τη ραγδαία εξέλιξη των μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, και συνεπώς, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992, παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους οι ενάγοντες συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν, σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του Ν. 2121/1993, στο κοινό με τη δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα, και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Έτσι, σύμφωνα με

από τις αρ.
τους παροιστά
καθορίσθη
ελάχιστο
διπ

[Handwritten mark]

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]

[Handwritten mark]

Λοδαπούς
Λβετικό
τον

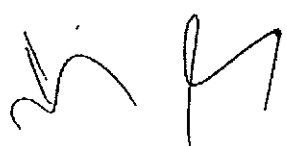
φύλλο της αριθμ. 141/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης (Τακτική Διαδικασία)

τους παραπάνω καταλόγους, για τα έτη 2004, 2005 και 2006, η αμοιβή αυτή καθορίσθηκε στο 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της κάθε επιχείρησης, με ελάχιστο κατ' έτος ποσό, για καταστήματα με επιφάνεια έως 100 τ.μ. και διάρκεια λειτουργίας 8-12 μήνες (χειμώνας - καλοκαίρι) σε 3.000 ευρώ. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η εναγόμενη ομόρρυθμη εταιρία, η οποία διατηρούσε και εκμεταλλευόταν στο κέντρο της Κατερίνης, επί της οδού Αβέρωφ 5, επιχείρηση καφετερίας - μπαρ - κλαμπ, με το διακριτικό τίτλο , σε χώρο εμβαδού 100 τ.μ. περίπου (βλ. υπ' αριθμ.201/2005 άδεια λειτουργίας καταστήματος «καφετέριας-μπάρ» και τις 98/2006 και 572/2007 άδειες χρήσεως κ λειτουργίας μουσικών οργάνων και μουσικής ανίστοιχα). Η επιχείρηση της εναγομένης, κατά τα έτη 2004, 2005 και 2006 λειτουργούσε τόσο κατά τη χειμερινή όσο και κατά τη θερινή περίοδο, δηλαδή και τους δώδεκα μήνες κάθε έτους, διασκεδάζοντας και ψυχαγωγώντας την εισερχόμενη πελατεία της, σε καθημερινή βάση και καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της με την χρήση ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, απαραίτητου για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών της εναγομένης και για την άσκηση του είδους της επιχείρησής της. Με τον τρόπο αυτό η εναγόμενη πραγματοποίησε έσοδα, ενώ τα έξοδά της θα ήταν πολύ μεγάλα εάν, αντί να ψυχαγωγεί τους πελάτες της με την χρήση του μουσικού αυτού ρεπερτορίου, απασχολούσε ορχήστρα και τραγουδιστές. Οι ενάγοντες προσπάθησαν να διαπραγματευτούν με τον εκπρόσωπο της εναγομένης και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, πλην όμως η προσπάθεια διαπραγμάτευσης απέτυχε. Με τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήρια: α) τη συμβολή των δικαιούχων αυτών στην προσέλκυση πελατείας στην επιχείρηση της εναγομένης από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και την από αυτή αύξηση των εσόδων της, β) τη δαπάνη στην οποία θα υποβαλλόταν η εναγομένη αν αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες σ' αυτά ερμηνείες των παραπάνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσε ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστές με ζωντανό πρόγραμμα, γ) τον χρόνο χρήσης των υλικών φορέων ήχου για όλο το έτος καθημερινά και

φύλλο της
ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΥΠ
ΑΠ

δ) το είδος της επιχείρησης της εναγομένης, κρίνει ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής, την οποία πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στους ενάγοντες ετησίως για την χρήση υλικών φορέων ήχου στο κατάστημα της κατά τα έτη 2004, 2005 και 2006, επιμεριζόμενη κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στις αναφερόμενες κατηγορίες, πρέπει να καθοριστεί σε ποσοστό 6% (και όχι 10% όπως ζητείται με την αγωγή) για κάθε ένα από τα ανωτέρω έτη επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της εναγομένης, με βάση το οποίο (ποσοστό) και τους καταλόγους μουσικού ρεπερτορίου (τραγουδιών) που χρησιμοποίησε η εναγόμενη θα γίνει η πληρωμή κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό διαλαμβανόμενα, το οποίο όμως ποσοστό να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με τα τετραγωνικά του καταστήματος (έως 100), από το ποσό των 1.800 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. εκ 19% ποσού 342 ευρώ και συνολικά από το ποσό των 2.142 ευρώ για κάθε ένα από τα έτη 2004, 2005 και 2006 και συνολικά και για τα τρία έτη από το ποσό των έξι χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι έξι (6.426) ευρώ συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. εκ 19%. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή κατά το αντίστοιχο αίτημά της και η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στους ενάγοντες για την χρήση υλικών φορέων ήχου στην παραπάνω επιχείρησή της, κατά τα ως άνω έτη, πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 6.426 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. εκ 19%. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μερίζονα σκέψη της παρούσας, η εναγόμενη έχει υποχρέωση κατά νόμο (άρθρο 56§4 του Ν. 2121/1993) να παραδίδει στους ενάγοντες οργανισμούς και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό και το περαιτέρω αντίστοιχο αίτημα των εναγόντων, κατά το μέρος που αυτό κρίθηκε νόμιμο και να υποχρεωθεί η εναγόμενη, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, να παραδώσει στους ενάγοντες τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα για τα έτη 2004, 2005 και 2006. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στους

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

εύλογης
ησίως
705

εναγόντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην επιχείρησή της για καθένα από τα έτη 2004, 2005 και 2006 σε ποσοστό 6% για κάθε ένα από τα ανωτέρω έτη επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της εναγομένης, το οποίο όμως ποσοστό να μην είναι λιγότερο από το ποσό των 1.800 ευρώ, πλέον ΦΠΑ εκ 19% ποσού 342 ευρώ, και συνολικά από το ποσό των 2.142 ευρώ για κάθε ένα από τα ανωτέρω έτη και συνολικά και για τα τρία αυτά έτη από το ποσό των έξι χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι έξι (6.426) ευρώ συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. εκ 19%, να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει τα ανωτέρω ποσά της, κατά ως άνω, καθορισθείσας αμοιβής, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα ποσοστά στους ενάγοντες, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής έως την ολοσχερή εξόφληση, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους μουσικού ρεπερτορίου για τα έτη 2004, 2005 και 2006. Η απόφαση δεν πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η επιβράδυνση της εκτέλεσης δεν θα επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, ούτε και συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι. Τέλος, η εναγόμενη που ηττάται στην παρούσα δίκη πρέπει να καταδικασθεί στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων (άρθρα 176 και 191§2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην επιχείρησή της για τα έτη 2004, 2005 και 2006, σε ποσοστό 6% για κάθε ένα από τα έτη αυτά, επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της, το οποίο να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με τα τετραγωνικά του καταστήματός της, από το ποσό των ποσό των 1.800 ευρώ,

πλέον ΦΠΑ εκ 19% ποσού 342 ευρώ και συνολικά από το ποσό των 2.142 ευρώ για κάθε ένα από τα έτη 2004, 2005 και 2006, ώστε το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής μαζί με το Φ.Π.Α. που πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στους ενάγοντες καθορίζεται στο συνολικό ποσό των έξι χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι έξι (6.426) ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών (τρίτη ενάγουσα) και κατά το υπόλοιπο ποσοστό 50%, ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των μουσικών (πρώτος ενάγων) και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των τραγουδιστών (δεύτερος ενάγων).

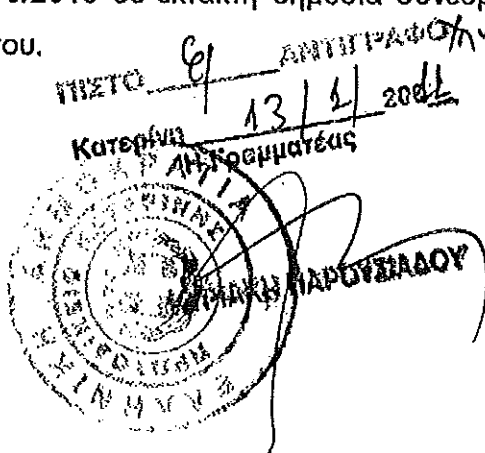
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες ως εύλογη αμοιβή, το ανωτέρω καθορισθέν ποσοστό του 6% επί των ακαθάριστων εσόδων, όπως αυτό αναλογεί σε καθένα από τους ενάγοντες και συγκεκριμένα: στον πρώτο ενάγοντα καθώς και στο δεύτερο ενάγοντα εύλογη αμοιβή η οποία να μην είναι μικρότερη από το ποσό των 1.606,50 ευρώ για τα έτη 2004, 2005 και 2006, για καθένα από αυτούς αντίστοιχα και στην τρίτη ενάγουσα εύλογη αμοιβή, η οποία να μην είναι μικρότερη από 3.213 ευρώ για τα έτη 2004, 2005 και 2006, με το νόμιμο τόκο από την επομένη επίδοσης της αγωγής έως την ολοσχερή εξόφλησή του.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να προσκομίσει στους ενάγοντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε στην επιχείρησή της κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2004, 2005 και 2006.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Κατερίνη την 2/9/2010 όπου και δημοσιεύτηκε στις 6/9/2010 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

